

RETTENS KENDELSE (Første Afdeling)
12. oktober 1998

Sag T-235/97

Franco Campoli
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – Rettens dom – ansøgning om ændret indplacering i lønklasse
– formalitetsindsigelse – ny og væsentlig omstændighed – formalitet«

Fuldstændig gengivelse på italiensk . . . . . II - 1731

Angående: Påstand om annullation dels af Kommissionens afslag af 16. oktober 1996 på sagsøgerens ansøgning om en ændret indplacering, dels af Kommissionens afgørelse af 29. april 1997 om afvisning af klagen over afslaget af 16. oktober 1996.

Udfald: Afvisning.

Resumé af kendelse

Den 6. november 1985 blev sagsøgeren udnævnt til tjenestemand på prøve og indplaceret i lønklasse A8, løntrin 2.

Den 5. oktober 1995 afsagde Retten dom i sagen Alexopoulou mod Kommissionen (sag T-17/95, Sml. Pers. II, s. 683, herefter »Alexopoulou-dommen«). Den 7. februar 1996 ændrede Kommissionen sin beslutning af 1. september 1983 vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterier for indplacering i lønklasse og på løntrin. Denne beslutnings artikel 2, stk. 1, fik hermed følgende ordlyd:

»[Ansættelsesmyndigheden] indplacerer tjenestemanden på prøve i den laveste lønklasse i den stillingsgruppe, han/hun er ansat i.

Såfremt den pågældende tjenestegren har et specifikt behov for en særlig højt kvalificeret tjenestemand, eller den nyansattes kvalifikationer er usædvanligt høje, kan ansættelsesmyndigheden undtagelsesvis beslutte at indplacere tjenestemanden på prøve i en højere lønklasse i stillingsgruppen.«

Den 26. juni 1996 anmodede sagsøgeren om en ændring af den indplacering i lønklasse, han havde fået ved sin indtræden i Kommissionens tjeneste, således at han blev indplaceret i lønklasse A7. Ansøgningen blev afslået den 16. oktober 1996 med den begrundelse, at den var indgivet mere end tre måneder efter afgørelsen om den oprindelige indplacering. Den 15. januar 1997 indgav sagsøgeren en klage over afgørelsen af 16. oktober 1996. Den 29. april 1997 afviste Kommissionen klagen. Den august 1997 anlagde sagsøgeren nærværende sag.

Formaliteten

Retten bemærkede, at sagsøgeren ikke havde indgivet klage over afgørelsen af 6. november 1985 vedrørende hans indplacering ved ansættelsen inden for den frist på tre måneder, som er fastsat i artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«). Indplaceringen var dermed blevet endelig (præmis 25).

Retten tilføjede, at en tjenestemand ikke kan anfægte vilkårene for sin ansættelse, når afgørelsen herom er blevet endelig. Kun væsentlige nye omstændigheder kan begrunde indgivelse af en ansøgning om, at en afgørelse, der ikke er anfægtet inden for fristerne i vedtægtens artikel 90 og 91, tages op til fornyet overvejelse (præmis 26).

Henvi sning til: Domstolen, 1. december 1983, sag 190/82, Blomefield mod Kommissionen, Sml. s. 3981, præmis 10; Retten, 15. december 1995, sag T-131/95, Progoulis mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 907, præmis 38; Retten, 11. juli 1997, sag T-16/97, Chauvin mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 681, præmis 37.

Sagsøgerens ansøgning af 26. juni 1996 havde imidlertid netop til formål at anfægte vilkårene for hans ansættelse, idet han ønskede, at hans indplacering i lønklasse på datoen for hans ansættelse blev taget op til fornyet overvejelse (præmis 27).

Retten fandt ikke, at Alexopoulou-dommen udgjorde en ny væsentlig omstændighed, der gav ham mulighed for at ansøge om en ændret indplacering efter klagefristens udløb (præmis 28 og 29).

Henvi sning til: Chauvin mod Kommissionen, a.st., præmis 39-45.

Heller ikke Kommissionens beslutning af 7. februar 1996 kunne efter sin karakter eller sin retlige rækkevidde anses for en ny faktisk omstændighed. Den havde hverken til formål eller til følge at ændre de administrative afgørelser, som var blevet endelige, før beslutningen trådte i kraft (præmis 30).

Henvi sning til: Domstolen, 21. februar 1974, forenede sager 15/73-33/73, 52/73, 53/73, 57/73-109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73, 135/73, 136/73 og 137/73, Schots-Kortnerm.fl. mod Rådet, Kommissionen og Parlamentet, Sml. s. 177, præmis 39; Domstolen, 8. marts 1988, sag 125/87, Brown mod Domstolen, Sml. s. 1619, præmis 14; Chauvin mod Kommissionen, a.st., præmis 46.

Retten udtalte, at institutionerne ved anvendelsen af deres beføjelse i vedtægtens artikel 31, stk. 2, skal tage hensyn til de krav, der følger af begrebet stillingsgruppe i vedtægtens artikel 5 og bilag I. Ansættelse i den højeste lønklasse i en stillingsgruppe kan derfor kun ske undtagelsesvis, når tjenestens særlige behov kræver, at der ansættes en særlig kvalificeret tjenestemand, eller når den, som ansættes, har usædvanlige kvalifikationer og anmoder om, at artikel 31, stk. 2, bringes i anvendelse. Ansættelsesmyndigheden er generelt ikke forpligtet til i hvert enkelt tilfælde at undersøge, om vedtægtens artikel 31, stk. 2, bør bringes i anvendelse, eller til at begrunde en afgørelse om ikke at gøre brug af denne vedtægtsbestemmelse (præmis 32).

Henvisning til: Domstolen, 6. juni 1985, sag 146/84, De Santis mod Revisionsretten, Sml. s. 1723; Alexopoulou, a.st., præmis 21.

Under hensyn til det anførte var det ikke i strid med vedtægtens artikel 5, stk. 3, at Kommissionen havde afslået en anmodning om ændret indplacering, som var for sent indgivet (præmis 33).

Da sagsøgeren ikke havde fremført nye omstændigheder, som medførte, at fristerne i vedtægtens artikel 90 og 91 på ny begyndte at løbe, måtte sagen afvises (præmis 35).

Konklusion:

Sagen afvises.